

MONITOR

Na R. P. 1769.

Nro. X C VII.

d. 6. Grudnia.

Salus Patriæ, suprema Lex esto. Cicero.

Mości Panie MONITOR.

O Bowiązki Ludzkie różne mają stopnie: y słusznie nas uczą co BOGU, co naszym bliźnim, y co nam samym jesteśmy winni. Wielu pamięta chwalebnie o tych troiakiach obowiązkach; ale mało podobno znayduie się takowych, którzyby przypominali sobie

Aaaaa

fw o-

swoią ku Oyczyźnie powinność, chociaż to nie przelomana. jest prawda: iż szczęśliwość nasza tak ściśle jest z szczęśliwością Oyczyzny ziednoczona, iak Dusza z ciałem. Y któż Domu tego, w którym mieszka, utrzymywać, poprawiać, y podpierać nie będzie? Atoli obowiązków, które jesteśmy Oyczyźnie winni, nie ograniczają ściany, y owszem tak daleko się one rozciągają, iak daleko Oyczyście sięgają granice, a tak są potrzebne, iak własna nasza całość. Nie sądźcie kochani współobywatele, aby wypełnienie takowych obowiązków, wyższych się tylko tykało osob; niemasz tak poniżonego w Rzeczypospolitey Człowieka, ktorenbym do współczesney nie dopomagał szczęśliwości, ieżeli jest cnotliwym, poczciwym, a w swym powołaniu porządnym y pilnym Patriotą.

Każdy Gospodarz pomnaża Oyczyzny dobro, przez dobre dzieci wychowanie; każda gospodyni przez należytą oszczędność, y uchronę zbytków,
Młodzi

Młodzi przez skromność y posłuszeństwo, Starzy przez nauczanie y przykłady, Pan przez pilny sług y poddanych dozor, Pani przez miłość Męża y domowy porządek, Czeladź przez wierność, robotnik y rzemieślnik przez pilność, Żołnierz przez męstwo, Kupiec przez słuszność y rzetelność, Uczony przez potrzebne nauki y piśma, Duchowny przez czystą naukę y cnotliwe życie, Zwierzchność przez sprawowanie sprawiedliwości, y rząd Państwa podług Praw.

Tym sposobem Oyczyzna sama z sobą w nieustannej zostaje harmonii, à powszechnie kwitnie dobro, gdy każdy należyta miarą y porządkiem przykłada się; z czego znowu każdego z osobną Obywatela rodzi się dobre mienie.

Dla czego to tak ściśle zpowinowacenie publicznego dobra, z dobrym mieniem wszystkich w ogulności y każdego z osobna Obywatela, poganom nawet było przyczyną: miłość Oyczyzny (procz uznania prawdy, y uczczenia

nia BOGA) mieć za naypierwszy ludzki obowiązek. Z tey przyczyny od powzięcia rozumu dzieciom wbiłali ją w umysł, à wiek Młodzieniaszkow do naśladowania dzieł walecznych, przez miłość Ojczyzny zagrzany zostawał, którą ich Duch nad partykularny zawzdy przekładał interes; z tak szlachetney wspaniało-myślności naychwalebnieysze starożytności powstały dzieła, ktore uważać, naśladować y przewyższać Chrześcianom arcy przystoyna jest. Wszystkie świata kraie, przez to lub do naywyższego wierzchołku szczęścia, lub do naylichszego upadku przyszły; to jest podług miary żyjących w nich Obywatelów, iako takowi Ojczyznę kochali, albo nią gardzili, dobro publiczne pomnażali, lub o nie niniey dbali.

Rzeczpospolita Rzymska przez tę miłość Ojczyzny, z nikczemnego kawałka ziemi stała się mocarstwem całego świata; Przez niezgodę zaś Obywatelów, chciwość czci y panowania, prze-

przekładanie własnego interessu nad powfzechne Oyczyzny dobro, zamieniła się w widowisko okropney pułtyni, à naostatek przyszła do ciężkiego upadku z swą naywspanialszą na świecie wielkością.

Nie zbywa y w naszej Polfcze na takowych Mężach, ktorzy znaią swoje ku Oyczyźnie obowiązki, à podług siły y przepomożenia ie pełnią; ale większa część podobno znayduie się takowych, ktorzy o nich albo wcale nic albo mało co wiedzą, à ieżeli wiedzą; tedy partykularny własny interefs, chciwość zbiorow, wywyższenie swey Familii, y inné mniemane korzyści, fromotnie nad nie przekładaią. Nayszkodliwszy iednak sobie y Oyczyźnie widzi mi się bydź ten rodzaj ludzi, ktorzy fałszywym nadęci Patriotizmem, chcąc się tey dobrotliwey przyśłużyć Matce, bezrozsądnie gwałtownych chwytaią się środków, ktore zamiast wsparcia, pomocy, y utrzymania, do prędszego iey pomagaią upadku. Idą oni niedosko-

nałego

nałego w swej sztuce lekarza torem, ktoreń chcąc prostej chorego pozba-
wić febry, gorącemi go przesadza
lekarstwę, y w niebezpieczną wpędza
malignę.

Godnych politowania bydź sądzę
tych nie tak złego serca, iako bardziey
miłkiego rozumu Oyczyzny Synow,
że zaś nie dufam mym siłom, abym
ich mogli tego, Oyczyźnie y im samym
arcyszkodliwego pozbawić błędu, u-
praszam [pismami swemi dla dobra
publicznego] nie spracowanego Moni-
tora, aby tę rzecz dokładniey wylu-
szczyć, à na czym się prawdziwy zasa-
dza Patriotizm? opisać raczył. Może
przecie iaka częśćka z czytających
Monitory z tego korzystać będzie, à tak
pomnieyszy się liczba owych, na kto-
rych zwykłeś W. M. Pan często wołać.

*O! fortunatos nimium sua si bona
norint.*

Jestem.

W. M. W. Pana

uniżonym sługą

Patriotowski

Zacny mój Korrespondent, w osnowie swego pisma tak należycie wywiodł: na czym prawdziwy zasadza się Patriotizm, iż nie widzę, cobym miał przydać w tey mierze do iego myśli. Ponieważ prawdziwy Patriota, Imię to nie dla kształtu noszący, jest to Obywatel taki, który przykładą się usilnie do Dobra powszechnego Oyczyzny tym wszystkim, czym ieno przyłożyć się y oney przysłużyć może: tudzież przekłada zawsze toż Dobro powszechne, nad własny swoy pożytek y nad interese prywatny.

Aby zaś przyłożyć się wiele do pomnożenia Dobra powszechnego, potrzeba wiedzieć y umieć wiele, to jest bydź dobrze biegłym y należycie przetartym w Naukach y wiadomościach: ponieważ profsek nie świadomy, choć też Patriota, nie wiele co zrobi, mniey ieszcze dokaże dla Dobra powszechnego. Aby zaś przekładać zawsze iak należy, Dobro powszechne nad swcie własne interese y pożytki prywatne; trzeba mieć intencye czyste, umysł wspawały, y serce przy gorliwości dobremi zdaniami zaprawione, co wszystko zdrowa zrobić potrafi Filozofia, na gruncie mocnym prawowierney religii zasadzona. Tym sposobem Nauki z Religią przyłożą się naywięcey z siebie do uformowania prawdziwych Oyczyzny Obywatelów, a zatym y do pomnożenia czy też ucalenia Dobra powszechnego. Szczęśliwe nader Państwa, gdzie nauki swoy polor, a przy polorze wziętość, szacunek, y uszanowanie mają: gdzie handlu, rzemiosła y rękodzieła kwitną: gdzie nakoniec sprawiedliwość Sądów, ani faworem, ani nienawiścią, ani korupcyą, ani względem na niepotrzebne instancye mniey ieszcze potrzebnym, w całości swoiey bynajmniey nie uszczerbiona, chwalebny wizerdziej ogłosem slynie.

Do-

Dotknął także mój Korrespondent w tym piśmie swoim, rozmaitego stopnia czyli gatunku Patriotow, y szusznie. Iako bowiem nie wszystkich jednolite talenta są Obywatelow, tak każdy w szczególności rozmaitym Dobru pospolitemu, wedle prze-
możenia swego przysługiwać się stara sposobem. Przecież Patriota szeregu, że tak rzekę, niższego, który swą należycie wedle powołania odbywa po-
winność; nie równie jest zacnieyszym nad tego Obywatela, który urząd z tytułami nosi, a obowiąz-
zkom swoim zadość nie czyni.

Naywiękși iednak Patryotowie są y niemi być
powinni, Panujący w państwach swoich; a w Rze-
czach-pospolitych Ci, którzy zwierzchność y wła-
dę panującą reprezentują. Zwierzchność albo-
wiem Panująca nie innego nie jest, tylko naypier-
wizy urząd z obowiązkiem starania się o Dobro
powszechne. Wtym ubolewać nie co nad Oyczy-
zną przychodzi, że w niej nie mała jest liczba Oby-
watelow, którzy lub nie znają, lub też znać nie chcą
prawdziwego nauk szacunku, a za tym formują się
omale na prawdziwych Patriotow. Zkąd pocho-
dzi, że większa część takich Obywatelow, prze-
noszą pożytek interesów prywatnych nad korzyść
Dobra publicznego: że bardziey żyć lubią w nie-
rządzie, byle swobodzie swych passyi wygodzić,
jak się pod rządy prawom Oyczyzny poddać: że
raczej wolą dostatki znikome zbierać, y blaskiem
bogactw się nadstawiać, niż się rozumem świetnym
zafszyczać, lub serce polepszać przez zdania zdro-
wsze, z nauk y doświadczenia powzięte &c. &c.